

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΑΓΕΙΣΕΙ

Το πρόβλημα του επαγγελματικού προσανατολισμού αρχίζει να μας απασχολεί από τότε που μπαίνουμε στο Γυμνάσιο. Εξάλλου, πολλά θέματα ανοίχονται μπροστά μας και είναι δύσκολο να επιλέξουμε από τόσο νωρίς το επάγγελμά μας. Όσοσο, έχω ακούσει ^{και} έχω διαβάσει πολλά σχετικά με τα διάφορα επαγγέλματα. Αυτό που έχω διαπιστώσει σαν βασική αρχή για την επιλογή του επαγγέλματος, είναι ότι πρέπει να ανταποκρίνεται στα ενδιαφέροντα και τις ιδιαίτερες κλίσεις του ατόμου που πρόκειται να το αποδουλέψει. Έτσι και έχω, προς το παρόν, έχω αποφασίσει να σπουδάσω Ιατρική και να πάρω την ειδικότητα του παιδίατρο.

Μια πρώτη σκέψη που κάνω είναι να γίνω ελεύθερος επαγγελματίας. Συγκεκριμένα, ονειρεύομαι να έχω το δικό μου ιατρείο, όπου θα δέχομαι τους μικρούς ασθενείς και θα τους εξετάσω προσεκτικά. Θα είμαι υπομονετικός, θα αντιμετωπίζω με ψυχραιμία τις φωνές και τα κλάματα τους και θα προσπαθώ με κάθε τρόπο να διώξω το φόβο που έχουν για το γιατρό. Θα είμαι πολύ τρυφερός μαζί τους και θα φροντίζω να δημιουργώ ένα ευχάριστο κλίμα. Τους γονείς, πάλι, θα τους συμβουλεύω σε θέματα διατροφής και υγείας των παιδιών και θα τους εμμένω απόλυτη εμπιστοσύνη. Και όταν υπάρχει επείγουσα ανάγκη, θα κάνω επισκέψεις στα σπίτια ακόμα και τις πιο δύσκολες ώρες της νύχτας, χωρίς να διστάσω. Βέβαια, ως ελεύθερος επαγγελματίας θα βγάλω πολλά χρήματα. Όμως αυτό δε θα με κάνει να χάσω την ανθρωπιά μου. Επίσης, θα φροντίζω να παρακολουθώ την εξέλιξη της επιστήμης, παίρνοντας μέρος σε ιατρικά συνέδρια και επιμορφωτικά σεμινάρια.

Μια άλλη σκέψη είναι να ερχαστώ σε ένα μεγάλο νοσοκομείο και να ασχοληθώ με την έρευνα, ως πανεπιστημιακός γιατρός. Έτσι, θα πηγαίνω συχνά στο εξωτερικό, όπου θα συμμετέχω σε διεθνή ιατρικά συνέδρια και θα μαθαίνω άμεσα τα πορίσματα των ερευνών, οι οποίες γίνονται σε όλο τον κόσμο. Μπορεί, επίσης, να διακριθώ και έχω ως επιστήμονας-ερευνητής και να γίνω διάσημος. Σ' αυτή την περίπτωση θα παίρνω μέρος σε τηλεοπτικές συνεντεύξεις και συζητήσεις και θα ενημερώνω το κοινό σχετι-

Κά με τις νέες κατακτήσεις της ειδικότητάς μου, θα είμαι περιήγητος και η φήμη μου θα εξαπλωθεί. Για να διασχω, όμως, αυτό το γόητρο, θα ερχόμαι ασταμάτητα και θα ενημερώνομαι συνέχεια ως πανεπιστημιακός γιατρός θα έχω ένα σταθερό μισθό, σίγουρα υψηλό, αλλά κύριος στόχος μου θα είναι η προώθηση της επιστήμης και η δική μου διακρίση στον τομέα αυτό.

Στην απόφασή μου να γίνω γιατρός με οδήγησαν πολλοί λόγοι. Αρχικά, αυτό το επάγγελμα δίνει δόξα και κύρος. Έπειτα, σκέφτομαι πως η ιατρική είναι η σπουδαιότερη επιστήμη, αφού ασχολείται με την υγεία, το πιο πολύτιμο αγαθό για τον άνθρωπο. Κάτι ακόμα που έπαιξε ρόλο στην επιλογή μου είναι και η οικονομική εξασφάλιση, γιατί ένας γιατρός έχει πάντα δουλειά. Εξάλλου, μ' αυτό το επάγγελμα θα ικανοποιήσω και το όνειρό του πατέρα μου, που θέλει να διακριθώ σ' αυτή την επιστήμη. Όμως, αυτό που στάθηκε καθοριστικό για τη συγκεκριμένη μου επιλογή, ήταν ένα συχιδονιστικό γεγονός που έβλεπα πριν μερικά χρόνια. Ένας παιδίατρος έσωσε τη ζωή μιας ξαδέφφης μου και όλοι οι συγγενείς μιλούσαν με απέραντο θαυμασμό γι' αυτόν. Έτσι, εξετάζοντας από κάθε πλευρά το θέμα και έχοντας ως πρότυπο εκείνο τον γιατρό, αποφάσισα ν' ακολουθήσω αυτή την επιστήμη.

Γνωρίζω, βέβαια, και τις δυσάρεστες πλευρές του επαγγέλματος που επιλέγω να ακολουθήσω στη ζωή μου. Ξέρω ότι ο ελεύθερος χρόνος που θα έχω στη διάθεσή μου θα είναι αρκετά περιορισμένος, λόγω του φόρτου εργασίας. Επίσης, ειδικά τα πρώτα χρόνια που θα κάνω το αχροτικό μου, ίσως χρειαστεί να υπηρετήσω σε πολλά χωριά στην επαρχία, ακόμα και σε απομακρυσμένα νησιά. Όμως, όλα αυτά δε με φοβίζουν, διότι κατανοώ τη σημασία του λειτουργήματος του γιατρού, κυρίως για περιοχές της χώρας μας, οι οποίες έχουν ελλείψεις σε ιατρικό προσωπικό.

Κλείνοντας, λοιπόν, έχω ξεκαθαρίσει το στόχο μου, ξέροντας ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να γίνει κάποιος γιατρός. Θα πρέπει να σπουδάσω σε κάποια ανώτατη σχολή. Ευτυχώς που τα μαθήματα που σχετίζονται μ' αυτό το επάγγελμα, φυσική, χημεία, μαθηματικά, βιολογία, είναι τα αγαπημένα μου. Όμως, για να πραγματοποιήσω το όνειρό μου, πρέπει να εντείνω τις προσπάθειές μου στο σχολείο, ώστε να αποκτήσω τις απαραίτητες γνώσεις που θα με βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο είναι ένας πολύ δύσκολος δρόμος.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μία απ' τις μεγαλύτερες αρετές και υποχρεώσεις του ανθρώπου είναι η εργασία. Όσοι έχουν κατανοήσει τη σπουδαιότητα της εργασίας στη ζωή, και εργάζονται, δουν ευχαρισμένοι. Αντίθετα, οι άεργοι δουν στην αδράνεια και τη δυστυχία χάρη σ' αυτή, λοιπόν, μπορείτε όχι μόνο να επιδιώξετε και να αναπτύξετε ποικίλα μέρη του εαυτού του, αλλά και να δημιουργήσετε όλα αυτά τα θαυμαστά επιτεύγματα που ονομάζουμε πολιτισμό. Γι' αυτό κάθε άνθρωπος καλείται κάποια στιγμή στη ζωή του να επιλέξει ένα επάγγελμα, με το οποίο θα ωφεληθεί τόσο τον εαυτό του όσο και την κοινωνία στην οποία ανήκει.

Με τον όρο εργασία, λοιπόν, ονομάζουμε τη συστηματική και έντιμη απασχόληση του ανθρώπου με κάποιο επάγγελμα, από το οποίο κερδίζει όσα του είναι απαραίτητα για να žήσει. Η σημασία της για το άτομο είναι ιδιαίτερα σημαντική. Πρώτα απ' όλα, του προσφέρει τα χρήματα, για να ικανοποιήσει τις ποικίλες ανάγκες του, όπως τροφή, ενδυμασία, κατοικία, μόρφωση, ψυχαγωγία. Έτσι, μπορεί να εξασφαλίσει την οικονομική του ανεξαρτησία και, κατ' επέκταση, μια έντιμη και ικανοποιητική ζωή, χωρίς να πιέζεται από το άγχος της επιδίωξης. Οπότε, ο άνθρωπος νιώθει αυτάρκης και ολοκληρωμένος και αντιμετωπίζει τη ζωή με θάρρος και σιγουριά.

Επίσης, καλλιεργεί τις κλίσεις και τα ταλέντα με τα οποία τον έχει προικίσει η φύση και γνωρίζει τη χαρά της δημιουργίας, δίνοντας νόημα και σκοπό στη ζωή του. Ακόμη, με την εργασία το άτομο καλλιεργείται πνευματικά, καθώς οξύνεται η κρίση του, αναπτύσσεται η φαντασία, η επανοητικότητα, η μνήμη και η οργανωτικότητα του, αλλά και ηθικά, αφού μαθαίνει να σέβεται τους συνανθρώπους του και να συνεργάζεται αρμονικά μαζί τους, αναλαμβάνει ευθύνες και πρωτοβουλίες, οπλίζεται με θάρρος, υπομονή και αγωνιστικότητα, ενώ δίδασκεται την ηλιθιότητα και την αυτοχυνδία. Συνεπώς, δεν οδηγείται στην αδράνεια και την απροξία.

Ο εργαζόμενος, απ' την άλλη, επικοινωνεί με τους συναδέλφους του, ανταλλάσσει απόψεις και ιδέες και νιώθει ηθική ικανοποίηση, καθώς κερδίζει το σεβασμό και την εκτί-

μηση των άλλων για το έργο που προσφέρει, δίδει αποδεικνύεται ικανός και χρήσι-
μος. Επιπλέον, ικανοποιεί τα όνειρα, τις επιθυμίες και τις φιλοδοξίες του, και αυτό
του γεμίζει με αυτοπεποίθηση. Δεν καταφεύγει, επομένως, στην απάτη και το ψεύ-
δος για να επιβιώσει και δε νιώθει κατώτερος απ' τους συνανθρώπους του, αφού δε
μειονεκτεί τυχερικά μ' αυτούς. Έπειτα, με τα διάφορα επαγγελματά αναπτύσσ-
νται όλοι οι τομείς της κοινωνίας - οικονομία, επιστήμη, τέχνη - και βελτιώνεται το
βιοτικό του επίπεδο. Αρα οι άνθρωποι ζουν αρμονικά μεταξύ τους, γιατί όλοι προ-
σφέρουν ισοτιμία στο κοινωνικό σύνολο και κανείς δε νιώθει να αδικείται. Η συνεργ-
ασία, η αλληλοβοήθεια και ο αλληλοσεβασμός κυριαρχούν, και δημιουργούνται,
μ' αυτό τον τρόπο, οι προϋποθέσεις για μια ευτυχισμένη ζωή για όλους.

Κλείνοντας, λοιπόν, αφού τόσο μεγάλη σπουδαιότητα έχει η εργασία για τη ζωή μας
και αφού μας εξασφαλίζει τόσα αγαθά, πρέπει από μικρή ηλικία να συνηθίζουμε να
εργαζόμαστε. Μόνο με την εργασία θα προσδεύσουμε και θα γίνουμε χρήσιμοι άνθρω-
ποι στην κοινωνία.